

T. B. M. M.
İYİ PARTİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih: 29.01.2024
Sayı: 42

Aykut Kaya
Antalya Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Katma Değer Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 24.01.2024

Aykut KAYA
Antalya Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih: 1-2-2024	Esas No: 2/1975

T B M M KANUNLAR ve KARARLAR BSK LIGI
29 Ocak 2024
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
29 Ocak 2024
İD: 1370007

GENEL GEREKÇE

İnsanlar, sırf insan olmalarından dolayı birtakım haklara sahiptir. Bu haklar insan hakları olarak tanımlanmaktadır. Sağlık hakkı da temel bir insan hakkıdır. Sağlık hakkı, insanların yaşamlarını sürdürebilmesi için vazgeçilmez bir haktır.

Devletin, sağlık hakkı konusundaki görevleri iki açıdan ele alınmaktadır. Birincisi, sağlıklı yaşam koşullarının oluşturulması ve kişilerin sağlıklı olmaları için gerekli önlemlerin alınmasıdır. İkincisi, kişilerin hasta olmaları halinde her türlü sağlık hizmeti ve tıbbi yardımın sağlanmasıdır. İlki önleyici sağlık hizmetleri kapsamında yer almaktayken, ikincisi sosyal devlet anlayışının bir gereği olarak birtakım sorumlulukların üstlenilmesini ifade etmektedir.

Bu bağlamda, gerek uluslararası, gerekse ulusal hukuk mevzuatlarında, kamu sağlığının korunması ve tesis edilmesi hususlarında birtakım yasal düzenlemeler yapılmaktadır. Örneğin, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 25. maddesi, *"Herkesin, kendisinin ve ailesinin sağlığı ve iyi yaşaması için yeterli yaşama standartlarına hakkı vardır; bu hak, beslenme, giyim, konut, tıbbi bakım ile gerekli toplumsal hizmetleri ve işsizlik, hastalık, sakatlık, dulluk, yaşlılık ya da kendi denetiminin dışındaki koşullardan kaynaklanan başka geçimini sağlayamama durumlarında güvenlik hakkını da kapsar"* hükümlerini içermektedir. Birleşmiş Milletler Ekonomik Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesinin 12. maddesinde de sağlık hakkı düzenlenmekte olup, *"Bu Sözleşmeye Taraf Devletler, herkesin, ulaşılabilecek en yüksek fiziksel ve zihinsel sağlık standardına sahip olma hakkını kabul eder. Bu Sözleşmeye Taraf Devletlerin, bu hakkın tam olarak kullanılmasını sağlamak için alacakları tedbirler şu amaçlara yönelik olacaktır: a) Ölü doğum ve çocuk ölümleri oranlarının düşürülmesini ve çocuğun sağlıklı bir şekilde gelişmesini sağlamak; b) Çevresel ve sınai sağlık şartlarının her yönüyle iyileştirilmesi; c) Salgın, yöresel, mesleki ve diğer hastalıkların önlenmesi, tedavisi ve kontrolü; d) Hastalık durumunda herkese tıbbi hizmet ve tıbbi bakım sağlayacak koşulların yaratılması"* ifadeleri yer almaktadır. Ayrıca Avrupa Sosyal Şartının "Sosyal ve Tıbbi Yardım Hakkı" başlıklı 13. Maddesi, *"Akit Taraflar, sosyal ve tıbbi yardım hakkının etkili bir biçimde kullanılmasını sağlamak amacıyla: 1-Yeterli olanağı bulunmayan ve kendi çabasıyla veya başka kaynaklardan, özellikle bir sosyal güvenlik sisteminden yararlanarak böyle bir olanak sağlayamayan herkese yeterli yardımı sağlamayı ve hastalık halinde bunun gerektirdiği bakımı sunmayı; 2-Böyle bir yardım görenlerin, bu nedenle siyasal ve sosyal haklarının kısıtlanmasını önlemeyi; 3-Herkesin kişisel veya ailevi mahrumiyet halini önlemek, gidermek ya da hafifletmek için gerekebilecek öneri ve kişisel yardımları uygun kamusal ya da özel hizmetler eliyle alabilmesini sağlamayı, 4- Bu maddenin 1., 2. ve 3. fıkralarında değinilen hükümleri, ülkelerinde yasal olarak bulunan diğer Akit Tarafların vatandaşları ile kendi vatandaşlarını eşit tutarak, 11 Aralık 1953'te Paris'te imzalanmış olan Avrupa Sosyal ve Tıbbi Yardım Sözleşmesi ile üstlendiği yükümlülükler çerçevesinde uygulamayı; taahhüt ederler"* hükümlerini içermekte, böylece sağlık hakkının korunması bağlamında devletlerin yükümlülüklerini düzenlemektedir.

Ülkemizin iç hukuk mevzuatında da devletin temel sağlık hizmetleri konusunda üstlenmesi gereken rol ve sorumluluklar çeşitli düzenlemelerde yer almaktadır. Anayasamızın 56.

maddesinde, “Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir. Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler. Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir. Sağlık hizmetlerinin yaygın bir şekilde yerine getirilmesi için kanunla genel sağlık sigortası kurulabilir” hükümleri yer almaktadır. 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunun 3’üncü maddesinin j bendi ise “Vatandaşların hastalıklardan korunma, sağlıklı çevre, beslenme, ana çocuk sağlığı ve aile planlaması ve benzeri konularda eğitilmeleri ve takipleri bütün kamu kuruluşlarının sorumluluğu, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, özel ve gönüllü kuruluşların işbirliği içerisinde gerçekleştirilir” şeklindedir.

Bütün bu düzenlemelere rağmen, vatandaşlarımız almış oldukları sağlık hizmetleri nedeniyle, belirli istisnalar olmakla birlikte, Katma Değer Vergisi (KDV) adı altında vergi ödemektedir. Oysa bir insan hakkı olan sağlık hakkının ifasının devlet açısından ek bir gelir kalemine dönüştürülmesi, öncelikle Anayasal haklar olmak üzere insancıl kurallarla bağdaştırılmamaktadır.

Buna ilaveten, 06.04.2018 tarihinde yayınlanan 7104 Sayılı Yasa ile KDV Kanunu’nun 13. Maddesine (1) bendi eklenerek, Sağlık Bakanlığınca izin verilen gerçek veya tüzel kişiler tarafından, Türkiye’de yerleşmiş olmayan yabancı uyruklu gerçek kişilere, münhasıran sağlık kurum ve kuruluşlarının bünyesinde verilen; koruyucu hekimlik, teşhis, tedavi, rehabilitasyon hizmetlerine KDV istisnası uygulanmaya başlamıştır. Söz konusu KDV istisnasından ülkemizin vatandaşları yararlanamamakta olup, aldıkları aynı hizmetler için sağlık kuruluşlarında devlet hazinesine ek vergi ödemeleri gerekmektedir. Bu durumun evrensel insan hakları çerçevesinde eşitliğe ve yaşam hakkına aykırı olduğu açıktır. Dolayısıyla, söz konusu KDV istisnasının, sosyal devlet anlayışımızın bir gereği olarak, Türk vatandaşlarımız için de uygulanması gerekmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 - Madde ile Türk vatandaşlarının alacakları bazı temel sağlık hizmetleri için KDV'den muaf tutulması amaçlanmaktadır.

MADDE 2 - Yürürlük maddesidir.

MADDE 3 - Yürütme maddesidir.

**KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1 - 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17'nci maddesinin (2) numaralı fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) İlgili Bakanlıklar ya da kanunlarla izin verilen gerçek veya tüzel kişiler tarafından, Türk vatandaşı olan kişilere verilen koruyucu hekimlik, teşhis, tedavi ve rehabilitasyon hizmetleri ile ambulans hizmetleri,”

MADDE 2 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 - Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.